

Urheilu- PAKINAA

Keskipoijanmaan pitkäaikainen urheilutoimittaja, oto, Juhani Korhonen valitsi muutaman kerran pakinansa aiheeksi jalkapalloilun. Joitakin on jo julkaistu aikaisemmissa Pallo-Veikoissa. Allekirjoittaneen ”oppi-isä” toimittajan ammatissa puuttui pakinassaan 24.8. 1988 aiheeseen, joka on varsin ajankohtainen juuri tänä keväänä, kun Palloliitto on ryhtynyt kiinnittämään huomiota käytöksen aakkosiin nuorten peleissä. Näin kirjoitti ”Jukka” otsikolla Ruma kieli pois.

”Elokuun alkupuolella oli Keskipoijanmaassa urheilusivulla juttu, jonka otsikko ”Ruma kieli pois jalkapallokentiltä” sekä hätkähdytti että ilahdutti. Hätkähdytti siksi, että oli jo menettänyt toivonsa että enää puututtaisiin asiaan. Ilahdutti kun vuosia sitten oli kirjoittanut useastikin urheilukentillä kuulluista kiroanoista.

Siihen aikaan oli tosin kiroilu kentillä aika harvinaista. Varmaan säpsähti itsekkin poika, jolta kiroisana lipsahti huulilta. Tytöt eivät siihen aikaan kiroilleet koskaan, nyt on aivan toista ja kaduilla kuulee tyttöjen kiroilevan ja puhuvan rumia kuten poikienkin. Tällainen tulos ainakin on saatu aikaan, kun on haluttu tasoittaa sukupolvien eroa.

Urheilumme alkuaikoina ja pitkään sotien jälkeen urheilun parissa työskentelevien motiivina oli nuorison kasvattaminen. Siksi yritettiin myös kasvattaa nuoria hyvään käytökseen.

Nykyisin on varmasti paljon vaikeampi opettaa nuorille hyviä tapoja ja saada heidät luopumaan kiroilemisesta. Vastauksena ovat varsinkin tv-ohjelmat. Tuntuu kuin tv-ohjelmien tekijät (ohjaajat, näyttelijät, ohjelmien valitsijat) pelkäisivät olla käyttämättä kiroilua ja rivoilua. Pelosta ettei heitä lasketa ”kulttuuri-ihmisiksi”.

Usein seurattessa tv-ohjelmia (eihän niitä tietenkään ole pakko seurata, mutta kiinnostaa kuitenkin nähdä miten meillä asioita hoidetaan ja mihin suuntaan halutaan nuoria kasvattaa) ihmettelee, että television johto ei puutu asiaan. Onhan sinne valittu vakavampain väkeä. Kai moni heistä pelkää tulevansa leimatuksi ”kulttuurin vastaiseksi”.

Jalkapalloväen aloite nuorison kielenkäytön siistimisestä on lajille kunniaksi. Monen muunkin lajin valmentajien, joukkueiden johtajien, seurojen johdon jne on syytä yhtyä samaan taisteluun. Ainakin yrittää sitä, vaikka onnistumisesta ei voi olla varma. Vastavoimat ovat voimakkaat.

Parasta kuitenkin olisi, jos jokaisessa kodissa vaadittaisiin siistiä käyttäytymistä. Sillä kodin veroista kasvattajaa ei ole. Juuri siellä opitaan hyvää – ja valitettavasti pahaakin.”

Näin osuvasti ja kaukonäköisesti tarttui ”Jukka” aiheeseen 19 vuotta sitten.

vote



Kokkola – ihmisen kokoinen kaupunki!

Elämässä on hetkiä, jolloin aurinko paistaa ja olo maistuu mansikalle.
Nautitaan siitä yhdessä!

Karleby – människonära!

Det finns vissa stunder när solen skiner och livet leker.
Låt oss ha det gott tillsammans!

KOKKOLA  KARLEBY

www.kokkola.fi

Futiksesta kevyesti

Myös jalkapalloilun parissa liikkuu paljon toinen toistaan mehukkaampia vitsejä ja kaskuja, joiden alkuperää on vaikea määrittellä. Seuraavaan olemme koonneet niistä muutamia.

KPV:n B-juniorit olivat pelireissulla Puolassa silloin, kun maa oli vielä neuvostovaltan talutusnuorassa. Ajettiin bussilla Gdanskista Varsovaan johtavaa valtatieä, jolle miehet parhaillaan maalasivat pensselillä ajokaistoja. Mukana ollut opas selitti: ”- Ensimmäisenä päivänä he maalaavat 100, toisena 75 ja kolmantena 50 metriä, koska maalipurkki jää joka päivä kauemmaksi.”

Ruokojan Vesa, todellinen palloveikko sydämeltään, vieraili velipoikansa luona Laihialla ja tiedusteli tältä laihialaismiesten suurinta himoa. Kun veli ei ollut varma, niin Vesa tiesi: ”- Se on se, kun taksikuski tuijottaa blondia eikä taksamittaria.”

Kolme blondia ajeli Pietarsaaresta Kokkolaan katsomaan KPV:n peliä. Vauhti oli kova ja yhtäkkiä kuskina toiminut huomasi autosta jarrujen puuttuvan. Kaksi blondeista alkoi kirkua peläten olevansa matkalla kohti kuolemaa. Lähdettiin laskemaan mäkeä, jonka alapuolella oli jyrkkä kurvi. Vauhti entisestään

kiintyi, mutta kuljettajana ollut rauhoitti muita: ”- Ei mitään hätää, mäen alla on STOP-merkki.”

Koivuhaan koulussa opettajana oleva Teerikankaan Matti, palloveikkoja hänkin, pyysi oppilaita nimeämään kaksi tunnetuinta K-kirjaimella alkavaa suomalaista odottaen saavansa vastaukseksi Kekkonen ja Koiviston. Pikku-Paveli viittasi ja sanoi: ”Joonas Kolkka ja Jukka Keskisalo.”

Jalkapallo on peli, jossa on kaksi maalivahtia, kaksikymmentä kenttäpelaajaa ja katsomossa 2000 erotuomaria.

Futisjunnu tuli reippaalla mielellä Torinmäen koulun kevätkuulustusta todistus kädessään ja kotiin päästyään ilmoitti vanhemmilleen: ”- Hieno juttu, kolmannen luokan sopimustani jatkettiin vuodelle.”

Kokkolan koulupojat pelasivat taannoin oppikoulucupia Pietarsaaresta ja Jyrkän Kille sai aiheen pelin jälkeen todeta erotuomarina toimineelle: ”- Oli tosi hieno peli. Harmi, ettet nähnyt sitä.”

Näsäviisas KPV:n pikkujunnu tenttasi Peuraharjun Sepon jalkapallokoulussa toisia: ”-Tiedättekö, mitä eroa on ero-

tuomarilla ja Brasilialla?” Kun kukaan ei avannut suutaan, totesi Veeti: ”- Tuomari liikkuu molempiin suuntiin.”

Tarmokas puheenjohtajamme Jorma Nikkanen oli vaihteeksi kotikentällä golfaamassa ja kuinka ollakaan, pitkällä radalla tuli ”Hole in one” eli pallo eka lyönnillä koloon. Hepoventusnevalta osui paikalle pari jatsareissa liikkunutta kaveria, joista Valte sai aiheen ihmetellä: ”- Nyt se vasta pahaan paikkaan meni.”

Pikkujunnu istahti kutsuvieraskatsomon parhaalle paikalle. Vieressä ollut isäntä kysyi: ”- Mistä sinä siihen tulit, missä isäsi on?” ”- Hän on kotona etsimässä pääsylippua, totesi junnu.”

Ykkösen pelimies osti Urheiluitasta uudet jalkapallokengät ja totesi Casenin Bobille tyytyväisenä: ”- Hienoa, nämä kengät sopivat jalkaan ihan kuin olisivat omaa nahkaa.” Mukana ollut aviovaimo taltutti innostusta: ”- Siannahkaa ne ovatkin.”

Hävityn junioripelin jälkeen valmentaja otti joukkueen puhutteluun mies mieheltä ja Mikolle ohjeet olivat lyhyet: ”- Jos sinulla on kyky oppia virheistäsi, voit oppia paljon.”

Blondi oli katsomassa KPV:n ottelua, kun hänen kännykkänsä soi. Miesys-

tävähän sillä soitti ja kaikkien kuullen blondi hämmästeli: ”- Mistä sinä arvasit tänne soittaa, vaikka sanoin meneväni kampaajalle.”

Rödsöläinen oli kyllästynyt kokkolalaitten, muidenkin kuin jalkapallomiesten, jatkuviin kieliriitoihin ja päätti muuttaa Larsmoon. Naapuri harmitteli hyvän naapurin lähtöä ja sai kuulla perustelun: ”- Nyt pääsen lähemmäksi lapsiani, jotka asuvat Prahassa ja Kapkaupungissa.”

Kaupungintalon palkkakonttoriin tuli ruotsinkielinen tilapäisen työpaikan saanut pelimies vaatimaan palkankorotusta. Johtava virkamies heltyi: ”- Saat peräti kolmanneksi korotuksen.” Reilu lupaus ei tyydyttänyt: ”- Liian vähän, vaadin ainakin neljänneksen”, tiukkasi pelimies.

Hollihaan koulussa oli opon tunti, ja kullekin oli etukäteen annettu tehtäväksi miettiä hyvä arvoitus. Opo itse aloitti leikin ja kysyi: ”- Voisitteko kertoa jonkun joukkueen nimen, joka pelaa Ykkösessä?” Vihreässä verkkarissa istunut napero viittasi ja sanoi: ”- Totta kai. Minkä niistä?”

Muuan futishengen läpitukenemalla pojanviikarilla oli oma arvoituksensa samalla tunnilla: ”- Mikä on ainoa tilaisuus, johon voi saapua kymmenen samalla tavalla pukeutunutta naista il-

man, että yksikään heistä hämääntyy?” Topi Leenalanperältä tiesi vastauksen: ”- Mimmiliigan jalkapallopelel!”

Topin isä, Leevi (nimi muutettu), oli tullut erotuomareitten kanssa publiin iltakaljalle. Hän kertoi mitä arvoituksia lapset olivat tunnille keksineet ja hän teki oman arvoituksensa: ”- Mikä on jalkapalloilijan yleisin virhe naisten-tansseissa?” Kun keneltäkään ei tullut oikeaa vastausta, paljasti Topi: ”- Se on käsivirhe rangaistusalueella.”

Pelimiehen ottelureissu oli venähtänyt hieman sovittua pitemmäksi. Kotiin palattuaan hän halusi ensi töikseen ilahduttaa vaimoiaan: ”- Rakkaani, ajattelin hiukan auttaa sinua näissä kotihommissa. Toin sinulle pölynimurin.”

Sokojalaisisäntä purkautui aidan takana olleelle naapurilleen: ”- Vaimoni väittää, että asetan jalkapallon avioliittomme edelle. Miten hän voi sellaista väittää? Mehän olemme naimisissa jo kuudetta kautta.”

Veteraani-iänkin jo ylittäneen entisen pelimiehen piti toimittaa siemenneste Libeckin tutkittavaksi. Vaari palautti tyhjän pullon ja perusteli: ”- Koitin vasemmalla ja oikealla kädellä. Vaimo koitti kaksin käsin ja suullaan, ensin hampailla ja sitten ilman. Lopuksi koitti naapurin Elmakin, muttei sekään saanut purkkia auki.”